

Sygn. akt VI U 305/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszcy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy S. S.

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 r. (...)

na rozprawie

odwołania: T. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 23 grudnia 2013 r., znak: (...)

w sprawie: T. A.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. A. prawo do renty socjalnej od dnia (...) r. do dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu T. A. dalszego prawa do renty socjalnej, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS ubezpieczony nie został uznana za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony nie zgadzając się z opinią komisji lekarskiej ZUS, wskazując, iż wydana decyzja jest dla niego krzywdząca, bowiem aktualny stan jego zdrowia czyni go nadal osobą całkowicie niezdolną do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony T. A. (urodzony (...)) do dnia (...) uprawniony był do renty socjalnej. W dniu 22 października 2013 roku ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do dalszej renty socjalnej. Został poddany badaniom przez lekarza

orzecznika ZUS i komisję lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach nie stwierdzili u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: psychiatry, psychologa, specjalisty medycyny pracy. W opinii z dnia 4 lipca 2014 roku biegli lekarze sądowi stwierdzili u powoda następujące schorzenia:

- schizofrenię,
- otyłość patologiczną.

Zdaniem biegłych sądowych, stan zdrowia ubezpieczonego nadal upośledza sprawność jego organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy do (...). W ocenie biegłych zaburzenia ubezpieczonego mają charakter przewlekły, przy czym poszczególne objawy mają zmienne nasilenie. Aktualnie utrzymują się przede wszystkim objawy negatywne, natomiast wpływ tych zaburzeń na funkcjonowanie badanego jest znaczący i względnie trwałe. W ocenie biegłych stopniowo zmniejszały się zdolności adaptacyjne, umiejętności społeczne oraz interpersonalne ubezpieczonego i nasilał się u niego stopień nieprzystosowania w zakresie funkcjonowania psychospołecznego. Biegli uznali, iż badany, przy ograniczonym zakresie i czasie zajęć, nie jest zdolny do regularnego wykonywania zatrudnienia w celu osiągnięcia wynagrodzenia na otwartym rynku pracy. Zdaniem biegłych, pomimo systematycznego leczenia nie osiągnięto pełnej remisji objawów chorobowych. Jednocześnie w opinii stwierdzono u ubezpieczonego: zmiany nastroju, zaburzenia napeędu, lęk i niepokój, zaburzenia koncentracji uwagi, spadek motywacji, wycofanie, utratę zainteresowania, które to objawy powodują znaczne trudności w organizowaniu codziennego toku zajęć, w zakresie współpracy, motywacji oraz wykonywaniu i wydajności pracy. Wobec powyższego, biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS.

- dowód: opinia biegłych sądowych (k. 12-13 akt sądowych)

Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do powyższej opinii.

Sąd podzielił stanowisko biegłych sądowych zaprezentowane w opinii. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom powoda. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo i logicznie uzasadnili.

Sąd uznał opinię biegłych sądowych za miarodajną dla oceny aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 roku, poz. 982 j.t.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej **całkowicie niezdolnej do pracy** z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Na podstawie przepisu art. 107 odpowiednio stosowanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 j.t.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że zostały spełnione wszystkie wymagane przesłanki do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej na okres od dnia (...)r. do dnia(...) r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2k.p.c. orzekając jak w pkt. 1 wyroku.

W pkt. 2 wyroku Sąd zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek